

dersom det af mig stillede Vædringsforslag ikke bliver vedtaget, og jeg skal derfor anbefale det til det ærede Thing. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 5 angaaer, da vil, det ærede Thing erindre, at jeg fravaadede det ved Sagens anden Behandling, og jeg seer ikke, at der i de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Forslagsstillernes ærede Dødfører indeholdes Noget, som skulde kunne forandre min Stilling dertil. Jeg troer ikke, at den ærede Forslagsstiller har Ret i sin at fastholde den plebiskelike Stilling af en saadan enkelt Forsikringsart uden at tage Hensyn hverken til, hvad der har været, eller til, hvad der vil kunne komme, naar den Sædring, som hidtil har været tilstede i vore Maaner, hæves. Naar man udvider Anstalten saa betydeligt i en anden Retning, finder jeg det rigtigt, at man, naar det kan ske uden nogen Fare, ogsaa udvider den i den Retning, som her er foreslaaet, og saameget mindre finder jeg det rigtigt at modsætte mig dette, som jeg troer at turde paastaae, at det er baade en loyal og forstandig Benyttelse af Anstalten, naar mange af vore ubemidlede Fabrikanter og Handlende paa denne Maade forskaaffe sig den Sum paa Haanden, som er dem nødvendig for at kunne drive en Forretning. Det er den væsentligste Grund, hvorfor jeg ønsker, at man ikke vil modsætte sig den i Lovforslaget foreslaaede Udvidelse. Forsaavidt man virkelig maatte berygte nogen Fare derved, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Virkeligheden ikke er nogen større Fare ved, at man kan forsikre sig for 30,000 Rb., end ved at tillade. — Hvad Vædringsforslaget tillader — at man skal kunne tegne en Forsikring paa 10,000 Rb., og ved Siden deraf en Overlevelsesrente paa 2,000 Rb.; thi den Fare, der ligger i de Bedkommende Liv, i det ene Tilfælde den Forsikredes og i det andet tilige den Forsørgedes, bliver altid den samme, og forudsat, at det er rigtigt, hvad der synes at gaae igjen som en antaget Sætning, at en Livsforf. paa 10,000 Rb. svarer til en aarlig Rente paa 1,000 Rb., saa skjøner jeg ikke rettere, end at Risikoen for Anstalten bliver akkurat den samme, enten man overeensstemmende med Lovforslaget tillader Bedkom-

mende at tegne en Livsforf. paa 30,000 Rb. eller efter Vædringsforslaget tillader ham at tegne en Livsforf. for 10,000 Rb. og en Overlevelsesrente paa 2,000 Rb. Jeg skjøner ikke rettere end, at det Æneste, man opnaaer ved det Vædringsforslag, som her er stillet, er, at man enten tvinger en Mand til at lade være at tegne den Sum, som for ham er den nyttige, eller tvinger ham til at tage andre Arter af Forsikringer end den, som han ønsker at tage for sin egen eller for sin Familys Skyld. Man maa nemlig ikke overse, at i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Regeringens Side, er det alene tilladt at tegne enten Livsforf. eller Overlevelsesrente til de nævnte Maximumbeløb, hvorimod der efter Vædringsforslaget, overeensstemmende med hvad der nu er Tilfældet paa Grund af, at de to Anstalter staae som to selvstændige Anstalter, indrømmes Bedkommende Ret til at tegne en Livsforf. paa 10,000 Rb. samt en Overlevelsesrente paa 2,000 Rb. — Ved Vædringsforslagene under Nr. 6 og 7 er der ikke nogen Anledning for mig at opholde mig. — Det Samme gjælder om det af mig stillede Vædringsforslag under Nr. 8, hvis Betydning ikke er anden end at udtrykke paa en, som det forekommer mig, fortere Maade det Samme som det, der nu staaer i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra 2den Behandling. Der er fra min Side ikke paatænkt Andet end en Redaction af det, som Lovforslaget indeholder, idet de Udtryk, som ere brugte, selvfølgelig ere begrænsede ved den samme Betingelse, som indeholdes i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra 2den Behandling. — Hvad derimod angaaer det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Vesløs), da indtager jeg endnu samme Stilling ligeoverfor det som ved 2den Behandling, idet det hverken forekommer mig nødvendigt eller engang nyttigt. Jeg tillod mig ved 2den Behandling at gjøre opmærksom paa, at, naar vi vare enige om Grundlaget, nemlig det, at Anstaltens Sikkerhed og Fritagelse for Tab maa være det Væsentlige, saa vil der ikke være nogen anden Maade at gjøre disse Omsætninger paa, som det ærede Medlem ønsker, end at følge den